

Tadeusz Różewicz

Ve světle čadivých lamp

ve světle čadivých lamp
svět vypadal jinak

tváře živých mrtvých
i spících
tváře odvrácené

mladé hlavy k sobě
skloněné

ve světle čadivých lamp
byl člověk zdomácnělý
pevněji v radosti
hlouběji v starostech
chvějivé stíny
odcházely navracely se rostly
slova byla teplejší
tišší
dům se kolíbal
odplouval s rakví i kolíbkou

ve světle čadivých lamp
nekonečno bylo ukončeno
čas byl polapitelný
prostor uzavřený
ve čtyřech stěnách
stačilo zavřít oči
aby ses octl
ve čtvrtém rozměru
stačilo otevřít dveře
aby ses octl

na cestě do Emauz
potkal živého Ježíše
který ještě nepoznán
jedl pečenou rybu
chléb plástek medu

život prožíváme
jdouce potkávající se

ve světle petrolejových lamp
když se natahovaly hodiny
ukázala se na zdi znamení
Brunova kreslená poezie
Mene – Tekel – Fares

o těch lampách
věděl skoro všecko
básník z Drohobycze
„skoro“
protože všecko
neví nikdo
ani o svém narození
ani o smrti

když myslím na něj
a na jeho knihu
vidím ho
ve světle čadící lampy
s rostoucím stínem
prostřelené hlavy
na zdi